

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15

261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Αἱ συγκρίσεις δύνανται νὰ παράσχωσι λίαν ἀτελῆ ἰδέαν τῆς ὑπερβαλλούσης τὴν γνῶσιν ἀγάπης. Καὶ ἂν πᾶσαν τὴν ἀγάπην πάντων τῶν ἀνθρώπων ὅσοι ἐζησαν ἢ θέλουσι ζῆσαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶσαν τὴν ἀγάπην τῶν ἀγγέλων, ἐνώσωμεν ἐν μιᾷ καρδίᾳ, δὲ εὐρωμεν ταύτην ψυχρὰν παραβαλλομένην πρὸς τὴν κεντηθεῖσαν διὰ τῆς λόγῃς τῶν στρατιωτῶν καρδίαν. Οἱ Ἰουδαῖοι εἶδον μόνον αἷμα καὶ ὕδωρ, ἀλλ' ἡ πίστις δύναται νὰ διακρίνῃ λαμπρὸν ὠκεανὸν αἰωνίου ἀγάπης ἐκχυνόμενον ἀπὸ τῶν πληγῶν τούτων. Ἐντύπωσιν τινὰ τῆς δόξης ταύτης δυνάμεθα νὰ λάβωμεν ἐξετάζοντες τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς. Πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν πάσας τὰς πνευματικὰς καὶ αἰώνιους εὐλογίας τὰς ὁποίας ἔλαβεν ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τέσσαρας χιλιάδας ἔτη πρὸ τῆς σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ, ἢ τὰς μετέπειτα ληφθείσας ἢ ὅσαι δὲ ληθῶσι μετὰ τὴν συντέλειαν τοῦ αἰῶνος· πάσας τὰς διασώσεις ἀπὸ αἰωνίου ἀθλιότητος· πάντας τοὺς ὠκεανούς τῆς χαρᾶς ἐν τῷ οὐρανῷ· τὸν ποταμὸν τῶν ὑδάτων τῆς ζωῆς τοῦ ὁποίου αἰωνίως θέλουσιν ἀπολαύει πλήθην ἀνθρώπων ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης· πρέπει νὰ θεωρήσωμεν πάσας τὰς εὐλογίας ταύτας ὡς προερχομένας ἀπὸ τῆς ἀγάπης ἐκείνης ἣτις ἐξετυλίχθη ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ.

Πᾶσαι αἱ τελειότητες καὶ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ εἰσι τοσαῦται τροποποιήσεις τῆς ἀγάπης αὐτοῦ. Τί ἕτερον εἶναι ἡ παντοδυναμία του ἢ ὁ βραχίων τῆς ἀγάπης του; Τί εἶναι ἡ πανσοφία του πλην τὸ μέσον δι' οὗ θεωρεῖ τὰ ἀντικείμενα τῆς ἀγάπης του; Τί εἶναι ἡ σοφία του,

εἰμὴ τὸ σχέδιον τῆς ἀγάπης αὐτοῦ; Τί ἕτερον εἶναι αἱ προσφοραὶ τοῦ Εὐαγγελίου, ἢ αἱ προσκλήσεις τῆς ἀγάπης του; Τί εἰσὶν αἱ ἀπειλαὶ τοῦ νόμου, ἢ προειδοποιήσεις τῆς ἀγάπης αὐτοῦ; Ἡ φωνὴ τῆς ἀγάπης του λέγουσα, «ἀνθρώπε μὴ βλάψῃς σεαυτόν.» Ταῦτα εἰσι φραγμοὶ περικλείων τὸ βάραθρον τῆς ἀπωλείας ὅπως ἀπρονόητοὶ ἄνθρωποι μὴ ρίπτονται ἐν αὐτῷ. Τί ἦτον ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ Σωτῆρος, ἢ τὸ πλουσιώτατον δείγμα τῆς ἀγάπης του; Τί ἦσαν τὰ θαύματα τοῦ Χριστοῦ, ἢ αἱ συγκαταβάσεις τῆς ἀγάπης του; Τί ἦσαν αἱ προσευχαὶ τοῦ Χριστοῦ, ἢ αἱ δικαιολογίαι τῆς ἀγάπης του; Τί ἦσαν τὰ δάκρυα τοῦ Χριστοῦ ἢ σταγόνες δρόσου τῆς ἀγάπης του; Τί εἶναι ἡ γῆ ἢ τὸ θέατρον τῆς ἐκτυλίξεως τῆς ἀγάπης του; Τί εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ ἢ αἱ Ἄλπεις τῆς ἀγάπης του, ἐκ τῶν κορυφῶν τῶν ὁποίων αἱ εὐλογίαι του, καταχεόμεναι εἰς μυρίους ρύακας, κατέρχονται πρὸς ἄρδουσιν καὶ δροσισμὸν τῆς ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτῆς κειμένης Ἑκκλησίας;

«Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.» (Ἰωάν. γ', 16).

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἡ ἀγρία κατὰ τοῦ μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως ἐπίθεσις συνετάραξε δικαίως πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν. Τὴν περιγραφὴν τοῦ θλιβεροῦ τούτου γεγονότος παρατίθεμεν ἐκ τῆς «Ἠρας», ἔχει δὲ ὡς ἐξῆς: «Τὴν 6 Φεβρουαρίου καθ' ἣν ἡμέραν εἶχεν ἀποφασισθῇ ἀκριβῶς ἡ ἐναρξίς τῆς παραδόσεως (τοις Τούρκοις) τῶν πολιτικῶν ἀρχείων (τῆς Ἀδριανουπόλεως), συνελθόν-